

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	553 - 02 - 94
Дата	23 / 11 / 2015 г.

17.15

Относно: *законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 502-01-84, внесен от Министерския съвет на 13.10.2015 г., приет на първо гласуване на 11.11.2015г.*

Проект
Второ гласуване

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 35 и 79 от 2015 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. В чл. 27, ал. 2 се създава т. 3:

„3. за начислени приходи в резултат на разпределение на суми, доколкото тези суми са признати за данъчни цели и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 1, т. 3 след думите „данъчни цели“ се добавя „разходи“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 1 и предлага следната редакция:

§ 1. В чл. 27, ал. 2 се създава т. 3:

„3. за начислени приходи в резултат на разпределение на суми, доколкото тези суми са признати за данъчни цели разходи и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.“

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров за създаване на нов §:

В чл. 31, ал. 1, т. 12 се изменя така:

„12. деца с увреждания, без родители, както и за лечение на деца, когато необходимите средства не се покриват изцяло от държавата или държавата не е отпуснала средствата за лечението към момента на неговото започване.“

Комисията не подкрепя предложението.

§ 2. В чл. 47а, ал. 4 се създава т. 4:

„4. дивиденди в резултат на разпределени суми, доколкото тези суми са признати за данъчни цели и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 2, т. 4 след думите „данъчни цели“ се добавя „разходи“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 2 и предлага следната редакция:

§ 2. В чл. 47а, ал. 4 се създава т. 4:

„4. дивиденди в резултат на разпределени суми, доколкото тези суми са признати за данъчни цели разходи и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.“

§ 3. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) За годината, в която е получена заповед по чл. 189, т. 1, буква „б“, преотстъпването на съответната част от определените авансови вноски

се извършва от месеца/тримесечието, следващо месеца на издаване на заповедта.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3.

§ 4. В чл. 160 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така:

„Деклариране и внасяне на данъка при прекратяване“.

2. В ал. 1 след думите „чл. 159 се“ се добавя „декларира и“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. В чл. 171 се създава ал. 3:

„(3) Алинея 2 не се прилага за данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. В чл. 172 ал. 3 се изменя така:

„(3) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 се преустановява и в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6.

§ 7. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „последващо“ се заличава.

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 не възниква в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

(5) Когато неизпълнението на условията за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, възникне през периода за извършване на съответната първоначална инвестиция, преотстъпеният корпоративен данък по това облекчение се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7.

§ 8. В чл. 182, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. извършват дейност в отраслите транспорт, въгледобив, стоманодобив, енергетика, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, първично производство, преработка и предлагане на пазара на селскостопански продукти, посочени в приложение № 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз за съответната дейност, или“.

2. В т. 4 думата „закриват“ се заменя със „самостоятелно или на равнище група закриват“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

§ 9. В чл. 183 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „и чл. 189, ал. 1, т. 3“ се заличават.

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Предложението на министъра на труда и социалната политика по ал. 1 за всяка година се предоставя на Министерството на финансите в срок до 31 януари на следващата година.

(5) Заповедта по ал. 1 се издава в срок три работни дни от получаването на предложението на министъра на труда и социалната политика.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9.

§ 10. В чл. 184 т. 1 се изменя така:

„1. данъчно задълженото лице:

а) извършва производствена дейност единствено в общини, в които за предходната година преди текущата има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период - в случаите на минимална помощ;

б) извършва производствена дейност в изпълнение на проект за първоначална инвестиция единствено в общини, в които за предходната година преди годината, в която се подава формуляр за кандидатстване за помощ, има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период – в случаите на държавна помощ за регионално развитие.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. Член 185 се изменя така:

„Чл. 185. Лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 189, запазва това право за проекта за първоначална инвестиция за данъчните периоди, посочени в заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“ на Българската агенция за инвестиции, но не по-късно от 2020 г.”

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 11:

1. да се създаде нова ал. 1:

(1) Когато в резултат на увеличената трудова заетост общината отпадне от обхвата на общините по чл. 183, лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 188, запазва това право през следващите 5 последователни години, считано от годината, през която районът отпадне от списъка, при спазване на останалите условия за преотстъпване

2. досегашния текст да стане ал. 2.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 11 и предлага следната редакция:

§ 11 . Член 185 се изменя така:

„Специфични случаи на преотстъпване

Чл. 185. (1) Когато в резултат на увеличената трудова заетост общината отпадне от обхвата на общините по чл. 183, лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 188, запазва това право през следващите 5 последователни години, считано от годината, през която районът отпадне от списъка, при спазване на останалите условия за преотстъпване

(2) Лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 189, запазва това право за проекта за първоначална инвестиция за данъчните периоди, посочени в заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“ на Българската агенция за инвестиции, но не по-късно от 2020 г.”

§ 12. Член 189 се изменя така:

„Чл. 189. Държавната помощ за регионално развитие под формата на преотстъпен данък се предоставя за проект за първоначална инвестиция при спазване на следните условия:

1. общи условия:

а) данъчно задълженото лице подава до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции формуляр за кандидатстване за помощ за

регионално развитие по образец най-късно преди започването на изпълнението на проекта за първоначална инвестиция;

б) данъчно задълженото лице е получило заповед от Българската агенция за инвестиции, в която за проекта за първоначална инвестиция по буква „а“:

аа) е потвърдено, че помощта има необходимия стимулиращ ефект, отговарящ на един от сценариите, описан в точка 61 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., помощта не поражда явните отрицателни ефекти, описани в точка 121 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., както и че са спазени всички други условия за допустимост, и

бб) са вписани максималният размер, интензитетът и срокът на помощта;

в) редът и начинът за издаване на заповедта по буква „б“ се определят с наредба на министъра на финансите и министъра на икономиката;

2. условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

а) сумата на преотстъпените данъци (помощта) в хода на изпълнение на проекта за първоначална инвестиция не може да надвишава размера на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

б) намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция не може да доведе до надвишаване на интензитета на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

в) максималният интензитет на помощта е 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 25 на сто, изчислен въз основа на настоящата стойност на помощта спрямо настоящата стойност на общите приемливи разходи за първоначалната инвестиция, декларирани от данъчно задълженото лице във формуляра за кандидатстване;

г) за целите на букви „а“-, „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) размерът на помощта за големи предприятия съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ; при изчисляване на размера на помощта се прилага методът, обяснен в т. 79 и 80 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., заедно с максималните интензитети на помощ като горна граница;

3. условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

а) държавната помощ под формата на преотстъпен корпоративен данък се използва за придобиване на материални и нематериални активи, които са част от проекта за първоначална инвестиция;

б) първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 календарни години, в т.ч. годината на получаване на заповедта по т. 1, буква „б“;

в) дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира с годишните данъчни декларации всяка година до изтичане на 5-годишния срок;

г) поне 25 на сто от стойността на приемливите разходи за материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

д) материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица; нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

е) стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

ж) нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период поне 5 години;

з) за активите по буква „а“ данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

аа) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

аб) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ *de minimis*;

ав) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

аг) всяка друга публична финансова помощ от държавния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз;

и) за първоначална инвестиция, свързана с диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто балансовата стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на проекта за първоначалната инвестиция;

к) стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода;

4. допълнителни условия в случаите, когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или от единен инвестиционен проект:

а) в случаите, когато данъчно облекчение се предоставя за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници на равнище група, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз; министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда на Закона за държавните помощи; данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия;

б) за целите на буква „а“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяването на Европейската комисия по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

в) когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага буква „а“, данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спазен коригираният размер на помощта за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в т. 20, буква „в“ от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.;

г) за целите на буква „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) в случаите, когато се предоставя помощ за проект за първоначална инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта на това данъчно задължено лице се намалява за приемливите разходи, надвишаващи 50 милиона евро.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 12, т. 1, б"в" думите „с наредба“ да се заменят със „с заповед“ и в т. 4, б"д" думите „помощта на това данъчно задължено лице“ се заменят с „помощта на данъчно задълженото лице за този проект“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 12 и предлага следната редакция:

§ 12. Член 189 се изменя така:

„Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие

Чл. 189. Държавната помощ за регионално развитие под формата на преотстъпен данък се предоставя за проект за първоначална инвестиция при спазване на следните условия:

1. общи условия:

а) данъчно задълженото лице подава до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции формуляр за кандидатстване за помощ за регионално развитие по образец най-късно преди започването на изпълнението на проекта за първоначална инвестиция;

б) данъчно задълженото лице е получило заповед от Българската агенция за инвестиции, в която за проекта за първоначална инвестиция по буква „а“:

аа) е потвърдено, че помощта има необходимия стимулиращ ефект, отговарящ на един от сценариите, описан в т. 61 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., помощта не поражда явните отрицателни ефекти, описани в т. 121 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., както и че са спазени всички други условия за допустимост, и

бб) са вписани максималният размер, интензитетът и срокът на помощта;

в) редът и начинът за издаване на заповедта по буква „б“ се определят със заповед на министъра на финансите и министъра на икономиката;

2. условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

а) сумата на преотстъпените данъци (помощта) в хода на изпълнение на проекта за първоначална инвестиция не може да надвишава размера на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

б) намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция не може да доведе до

надвишаване на интензитета на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

в) максималният интензитет на помощта е 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 25 на сто, изчислен въз основа на настоящата стойност на помощта спрямо настоящата стойност на общите приемливи разходи за първоначалната инвестиция, декларирани от данъчно задълженото лице във формуляра за кандидатстване;

г) за целите на букви „а“-, „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) размерът на помощта за големи предприятия съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ; при изчисляване на размера на помощта се прилага методът, описан в т. 79 и 80 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., заедно с максималните интензитети на помощ като горна граница;

3. условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

а) държавната помощ под формата на преотстъпен корпоративен данък се използва за придобиване на материални и нематериални активи, които са част от проекта за първоначална инвестиция;

б) първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 календарни години, в т.ч. годината на получаване на заповедта по т. 1, буква „б“;

в) дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира с годишните данъчни декларации всяка година до изтичане на 5-годишния срок;

г) поне 25 на сто от стойността на приемливите разходи за материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

д) материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица;

нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

е) стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

ж) нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период поне 5 години;

з) за активите по буква „а“ данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

аа) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

бб) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ de minimis;

вв) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

гг) всяка друга публична финансова помощ от държавния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз;

и) за първоначална инвестиция, свързана с диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто балансовата стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на проекта за първоначалната инвестиция;

к) стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода;

4. допълнителни условия, в случаите когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или от единен инвестиционен проект:

а) в случаите когато данъчно облекчение се предоставя за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници на равнище група, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз; министърът на финансите

уведомява Европейската комисия по реда на Закона за държавните помощи; данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия;

б) за целите на буква „а“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяването на Европейската комисия по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

в) когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага буква „а“, данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спазен коригираният размер на помощта за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в т. 20, буква „в“ от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.;

г) за целите на буква „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) в случаите, когато се предоставя помощ за проект за първоначална инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта на данъчно задълженото лице за този проект се намалява за приемливите разходи, надвишаващи 50 млн. евро.“

§ 13. Създава се чл. 189в:

„Изпълнение на решението за държавна помощ за регионално развитие

Чл. 189в. Изпълнението на Решението на Европейската комисия за държавна помощ за регионално развитие по чл. 189 се осигурява от Българската агенция за инвестиции, Националната агенция за приходите и Министерството на финансите съобразно компетентността им, включително:

1. от Българската агенция за инвестиции – по отношение потвърждаване на условията и издаване на заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“;

2. от Националната агенция за приходите – по отношение на контрола, докладването и прозрачността на схемата;

3. от Министерството на финансите - по отношение на управлението на схемата и уведомяване на Европейската комисия за всички планове за изменение на схемата, по реда на Закона за държавните помощи.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

§ 14. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) точка 29 се изменя така:

„29. „Първоначална инвестиция“ е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нов производствен обект;
2. увеличаване на капацитета на съществуващ производствен обект;
3. диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда;
4. съществена промяна в общия производствен процес на съществуващ производствен обект.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.“;

б) точка 64 се изменя така:

„64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са държавите/териториите, които не са държави - членки на Европейския съюз, и не обменят информация с Република България на основание Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и отговарят на две от следните условия:

а) няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила споразумение за обмен на информация при поискване между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия;

б) налице е влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила споразумение за обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обменя информация;

в) дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

Списъкът на държавите/териториите се утвърждава със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и се обнародва в „Държавен вестник“.

в) точки 73 и 74 се изменят така:

„73. „Дата на предоставяне на помощта“ за целите на чл. 188 и чл. 189б е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък, а за целите на чл. 189 е датата на заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“.

74. „Големи предприятия“ за целите на чл. 189б са предприятия, които не отговарят на критериите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията, а за целите на чл. 184 във връзка с чл. 189 - предприятията, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия.“;

г) създават се т. 76-82:

„76. „Започване на изпълнението“ за целите на чл. 189 е започване на строителни работи по първоначалната инвестиция или поемане на първия правнообвързващ ангажимент за поръчка на материални или нематериални активи или други ангажименти, които правят първоначалната инвестиция необратима, независимо от хронологичния им ред. Закупуването на земя и подготвителните дейности, като получаването на разрешително и провеждането на предварителни проучвания за осъществимост, не се считат за започване на изпълнението на проекта.

77. „Стоманодобив“ и „Производство на синтетични влакна“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 са тези по смисъла на приложение IV към Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.

78. „Равнище група“ за целите на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, са лицата, попадащи в едно от взаимоотношенията по § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

79. „Единен инвестиционен проект“ е всяка първоначална инвестиция, извършена от същото данъчно задължено лице (на равнище група) в срок три години считано от датата на започването на изпълнението по друга подпомогната инвестиция в същия регион по NUTS, ниво 3, определено съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели.

80. „Транспорт“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 е превоз на пътници с въздухоплавателни апарати, морски, сухопътен и железопътен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища или услугите по товарен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение.

81. „Летища“ за целите на т. 28 са тези съгласно Насоките на Общността за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и на член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор (ОВ, С 350, 10.12.1994 г., стр. 5) и Насоките на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпани, опериращи на регионални летища (ОВ, С 312, 9.12.2005 г., стр. 1), както са изменени или заменени.

82. „Производствен обект“ за целите на т. 29 е определено място, посредством което данъчно задължено лице извършва производствена дейност, като например: ателие, завод, работилница (фабрика) или всеки друг обект, чрез който се извършва производствена дейност.“

2. В § 2 думите „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.“ се заменят с „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.; изменена с Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 219/40 от 25 юли 2014 г.) и с Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 21/1 от 28 януари 2015 г.)“.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 14:

1. В § 1, т. 21, б. „а“ след думите „акции и права“ да се добави „както и с държавни ценни книжа“.

2. В § 1, т. 64, в б. „а“ след думите „влязло в сила“ се добавя „двустранно или многостранно“, а в б. „б“ след думите „влязло в сила“ се добавя „двустранно или многостранно“ и след думата „информация“ се добавя „при поискване“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 14 и предлага следната редакция:

§ 14. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 21, буква „а“ думите „акции и права“ се заменят с „акции, права и държавни ценни книжа“.

б) точка 29 се изменя така:

„29. „Първоначална инвестиция“ е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нов производствен обект;

2. увеличаване на капацитета на съществуващ производствен обект;

3. диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда;

4. съществена промяна в общия производствен процес на съществуващ производствен обект.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.“;

в) точка 64 се изменя така:

„64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са държавите/териториите, които не са държави - членки на Европейския съюз, и не обменят информация с Република България на основание Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО(ОВ, L 64/1 от 11 март 2011 г.) и нейните последващи изменения и допълнения и отговарят на две от следните условия:

а) няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила двустранно или многостранно споразумение за обмен на информация при поискване между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия;

б) налице е влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила двустранно или многостранно споразумение за обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обмена информация при поискване;

в) дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

Списъкът на държавите/териториите се утвърждава със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и се обнародва в „Държавен вестник“.

г) точки 73 и 74 се изменят така:

„73. „Дата на предоставяне на помощта“ за целите на чл. 188 и чл. 189б е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък, а за целите на чл. 189 е датата на заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“.

74. „Големи предприятия“ за целите на чл. 189б са предприятия, които не отговарят на критериите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193/1 от 1 юли 2014 г.) а за целите на чл. 184 във връзка с чл. 189 - предприятията, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия(ОВ L 124/36 от 20 май 2003 г.)“;

д) създават се т. 76-82:

„76. „Започване на изпълнението“ за целите на чл. 189 е започване на строителни работи по първоначалната инвестиция или поемане на първия правнообвързващ ангажимент за поръчка на материални или нематериални активи или други ангажименти, които правят първоначалната инвестиция необратима, независимо от хронологичния им ред. Закупуването на земя и подготвителните дейности, като получаването на разрешително и провеждането на предварителни проучвания за осъществимост, не се считат за започване на изпълнението на проекта.

77. „Стоманодобив“ и „Производство на синтетични влакна“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 са тези по смисъла на приложение IV към Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.

78. „Равнище група“ за целите на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, са лицата, попадащи в едно от взаимоотношенията по § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

79. „Единен инвестиционен проект“ е всяка първоначална инвестиция, извършена от същото данъчно задължено лице (на равнище група) в срок три години, считано от датата на започването на изпълнението по друга подпомогната инвестиция в същия регион по NUTS, ниво 3, определено съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели.

80. „Транспорт“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 е превоз на пътници с въздухоплавателни апарати, морски, сухопътен и железопътен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища или услугите по товарен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение.

81. „Летища“ за целите на т. 28 са тези съгласно Насоките на Общността за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и на член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за

авиационния сектор и Насоките на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпани, опериращи на регионални летища, както са изменени или заменени.

82. „Производствен обект“ за целите на т. 29 е определено място, посредством което данъчно задължено лице извършва производствена дейност, като например: ателие, завод, работилница (фабрика) или всеки друг обект, чрез който се извършва производствена дейност.“

2. В § 2 след думите „ОВ, L 141/30 от 28 май 2013 г.“ се поставя запетая и се добавя „Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 219/40 от 25 юли 2014 г.) и Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 21/1 от 28 януари 2015 г.)“.

§ 15. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В § 14 изречение второ се изменя така:

„Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се прилага за проекти за първоначална инвестиция, които са започнали след влизането в сила на схемата за държавна помощ и след подаването на формуляр за кандидатстване за помощ, но преди 1 януари 2021 г.“

2. Параграфи 15 и 16 се изменят така:

„§ 15. Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. на Европейската комисия. Корпоративният данък за 2015 г. се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г. и е налице одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г., като за целите на чл. 184, т. 1, буква „б“ се прилага списъкът на общините с равнище на безработица със или над 25 на сто по-високо от средното за страната за 2014 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 г.

не се допуска. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 16. Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 във връзка с чл. 189 се прилага до 31 декември 2020 г., в т.ч. за корпоративния данък за 2020 г.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 15, т. 2 относно § 15 след думите „до 31 март 2016 г.“ се добавя „ и са изпълнени всички условия на този закон за прилагане на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 15 и предлага следната редакция:

§ 15. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн. ДВ, бр. 100 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В § 14 изречение второ се изменя така:

„Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се прилага за проекти за първоначална инвестиция, които са започнали след влизането в сила на схемата за държавна помощ и след подаването на формуляр за кандидатстване за помощ, но преди 1 януари 2021 г.“

2. Параграфи 15 и 16 се изменят така:

„§ 15. Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. Корпоративният данък за 2015 г. се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г., налице е одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г. и са изпълнени всички условия на този закон за прилагане на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, като за целите на чл. 184, т. 1, буква „б“ се прилага списъкът на общините с равнище на безработица със или над 25 на сто по-високо от средното за страната за 2014 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 г. не се допуска. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на

финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 16. Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 във връзка с чл. 189 се прилага до 31 декември 2020 г., в т.ч. за корпоративния данък за 2020 г.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 16. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22 и 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 се създава т. 28:

„28. средствата, получени по програма „Еразъм +“ на Европейския съюз в областта на образованието, обучението, младежта и спорта.“

2. Член 30 се изменя така:

„Чл. 30. Годишната данъчна основа се определя, като облагаемият доход по чл. 29, придобит през данъчната година, се намалява с:

1. вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка, а ако лицето не е самоосигуряващо се - с удържаните задължителни осигурителни вноски, които са за негова сметка, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване;

2. внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице;

3. вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 29 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

3. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. Годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество се определя, като облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година, се намалява с вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 33 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

4. В чл. 38, ал. 9 накрая се добавя „или чл. 24, ал. 2, т. 12“.

5. Създава се чл. 44а:

„Авансов данък за доходи от други източници по чл. 35

Чл. 44а. (1) Паричните доходи по чл. 35 се облагат авансово с данък, когато платецът на дохода е предприятие или самоосигуряващо се лице. Размерът на данъка се изчислява като облагаемият доход по чл. 35 се умножи по данъчна ставка 10 на сто.

(2) Данъкът по ал. 1 се определя и удържа от платеща на дохода при изплащането му.

(3) Когато получател на дохода по чл. 35 е лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност данък по ал. 1 се дължи, след като облагаемият доход на лицето от всички източници на доход, придобит от началото на данъчната година и подлежащ на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, намален с удържаните или внесените за сметка на лицето задължителни осигурителни вноски, превиши 7920 лв. В тези случаи лицето, придобиващо дохода, удостоверява степента на намалена работоспособност с валидно към датата/датите на изплащане на дохода експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, копие от което се представя еднократно пред платеща на дохода, когато той е задължен да удържа и да внася данъка.

(4) Данъкът по ал. 1 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 и 66.“

6. В чл. 45, ал. 7 след думите „изплатените доходи“ се добавя „и удържания данък“.

7. В чл. 65, ал. 12 и 13 думите „чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.

8. Навсякъде в закона думата „републиканския“, се заменя с „държавния“.

9. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 27 се изменя така:

„27. „Работодател“ е:

а) всяко местно лице, чуждестранно лице, извършващо дейност чрез място на стопанска дейност или определена база на територията на страната, както и търговско представителство по Закона за насърчаване на инвестициите, което наема физически лица по трудови правоотношения или е страна по договор за предоставяне на персонал от чуждестранно лице;

б) дипломатическо представителство на друга държава, което е избрало да определя, да удържа и да внася данък за доходи от правоотношения по т. 26, сключени с местни физически лица, във връзка с извършваните от него функции в Република България. Изборът се упражнява, като в срок до 31 декември на предходната година представителството уведоми компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че желае да удържа и да внася данък по реда на този закон за местния персонал. Изборът се прилага за неопределен брой данъчни години без прекъсване и може да се прекратява, ако в срок до 30 ноември на предходната година дипломатическото представителство писмено уведоми за това компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.“

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров за нова точка 1а:

1а. В чл. 22, ал. 1, т. 1 се създава б."п":

п) деца - за лечение, когато необходимите средства не се покриват изцяло от държавата или държавата не е отпуснала средствата за лечението към момента на неговото започване.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 16(ЗДДФЛ):

1. да се създаде нова т. 3:

„3. В чл. 32 след думата „осигуряване“ се добавя „когато облагаемият доход по чл. 31 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

2. да се създаде нова т. 5:

„5. В чл. 36 след думата „осигуряване“ се добавя „когато облагаемият доход по чл. 35 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

3. В т. 9 да се добави изменение в § 1, т. 11:

В § 1, т. 11, б."а" да се измени така:

„а) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти; „права“ за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала“;

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 16 и предлага следната редакция:

§ 16. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22, 61 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 се създава т. 28:

„28. средствата, получени по програма „Еразъм +“ на Европейския съюз в областта на образованието, обучението, младежта и спорта.“

2. Член 30 се изменя така:

„Годишна данъчна основа

Чл. 30. Годишната данъчна основа се определя като облагаемият доход по чл. 29; придобит през данъчната година, се намалява със:

1. вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка, а ако лицето не е самоосигуряващо се - с удържаните задължителни осигурителни вноски, които са за негова сметка, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване;

2. внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице;

3. вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 29 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

3. В чл. 32 накрая се добавя „когато облагаемият доход по чл. 31 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход”.

4. Член 34 се изменя така:

„Годишна данъчна основа

Чл. 34. Годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество се определя, като облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година, се намалява с вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 33 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

5. В чл. 36 накрая се добавя „когато облагаемият доход по чл. 35 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход”.

6. В чл. 38, ал. 9 накрая се добавя „или чл. 24, ал. 2, т. 12“.

7. Създава се чл. 44а:

„Авансов данък за доходи от други източници по чл. 35

Чл. 44а. (1) Паричните доходи по чл. 35 се облагат авансово с данък, когато платецът на дохода е предприятие или самоосигуряващо се лице. Размерът на данъка се изчислява като облагаемият доход по чл. 35 се умножи по данъчна ставка 10 на сто.

(2) Данъкът по ал. 1 се определя и удържа от платеща на дохода при изплащането му.

(3) Когато получател на дохода по чл. 35 е лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност, данък по ал. 1 се дължи, след като облагаемият доход на лицето от всички източници на доход, придобит от началото на данъчната година и подлежащ на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, намален с удържаните или внесените за сметка на лицето задължителни осигурителни вноски, превиши 7920 лв. В тези случаи лицето, придобиващо дохода, удостоверява степента на намалена работоспособност с валидно към датата/датите на изплащане

на дохода експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, копие от което се представя еднократно пред платеща на дохода, когато той е задължен да удържа и да внася данъка.

(4) Данъкът по ал. 1 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 и 66.“

8. В чл. 45, ал. 7 след думите „изплатените доходи“ се добавя „и удържания данък“.

9. В чл. 65, ал. 12 и 13 думите „чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.

10. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

а) в т. 11, буква ”а” думите „акции и права” се заменят с „акции, права и държавни ценни книжа”;

б) точка 27 се изменя така:

„27. „Работодател“ е:

а) всяко местно лице, чуждестранно лице, извършващо дейност чрез място на стопанска дейност или определена база на територията на страната, както и търговско представителство по Закона за насърчаване на инвестициите, което наема физически лица по трудови правоотношения или е страна по договор за предоставяне на персонал от чуждестранно лице;

б) дипломатическо представителство на друга държава, което е избрало да определя, да удържа и да внася данък за доходи от правоотношения по т. 26, сключени с местни физически лица, във връзка с извършваните от него функции в Република България. Изборът се упражнява, като в срок до 31 декември на предходната година представителството уведоми компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че желае да удържа и да внася данък по реда на този закон за местния персонал. Изборът се прилага за неопределен брой данъчни години без прекъсване и може да се прекратява, ако в срок до 30 ноември на предходната година дипломатическото представителство писмено уведоми за това компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

11. Навсякъде в закона думата „републиканския” се заменя с „държавния”.

§ 17. Дипломатическите представителства могат да упражнят правото на избор по § 1, т. 27, буква „б“ от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2016 г. включително, като уведомят компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, в срок до 31 януари 2016 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17.

§ 18. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г. и бр. 14, 35 и 37 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти, включително земеделски земи, в строителните граници на населените места и селищните образувания. Облагат се с данък и поземлените имоти извън строителните граници на населените места, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.“;

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Не се облагат с данък горите и земеделските земи извън строителните граници, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.“

2. В чл. 24 се създава ал. 7:

„(7) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.“

3. В чл. 28:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.“;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

4. В чл. 71а:

а) досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Не се събира такса за битови отпадъци за услугите, предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно регистрираните вероизповедания в страната, заедно с поземлените имоти, върху които са построени.“;

б) създава се ал. 2:

„(2) Освобождаването по ал. 1 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им богослужебна дейност.“

5. Създава се чл. 129:

„Чл. 129. (1) За неизпълнение на задълженията по чл. 5а, ал. 1 и 2 кметът на общината се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 2000 до 10 000 лв. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 и 2 се съставят от оправомощени от министъра на финансите длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В § 18 се правят следните изменения:

Т. 1 отпада.

Т.2-5 стават т.1-4.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Валери Симеонов и група народни представители:

В § 18, т. 1, б. "а" се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров:

В § 18, т. 1 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Танев и група народни представители:

В § 18, т. 1 се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Христиан Митев и група народни представители:

В § 18, в т. 1, б. "а" се заличава.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

В § 18(ЗМДТ):

1. В т. 1, в чл. 10, ал. 1 след думата "земи" да се добави „с данъчна оценка над 1680лв.“

2. да се създаде т. 3а :

3а. Чл. 55, ал.8 да се измени така:

Чл. 55(8) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за:

1. специализирани строителни машини(бетоновози, бетон - помпи и други) автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите в размер от 50 до 250 лв.

2. други специални моторни превозни средства и ремаркета, теглени от тях(верижни, строителни, селскостопански и други самоходни машини, моторни превозни средства, предназначени за състезания по затворен маршрут, трактори, бавнодвижещи се превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, които са теглени от бавнодвижещи се превозни средства) в размер от 50 до 250 лв.

3. В т. 4, б"б" накрая да се добави „и са вписани в регистъра на местните поделения на вероизповеданията по чл. 19 от Закона за вероизповеданията.

4. Т.5 да отпадне.

5. Да се създаде нова т. 5:

„5. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ДВ, бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г.) се правят следните изменения:

1. В § 13 думите „2016 г.“ се заменят с „2017 г.“

2. В § 13а думите „30 март 2015 г.“ се заменят с „31 март 2016 г.“

Предложенията по т. 1, 2 и 3 са оттеглени.

Комисията подкрепя предложенията по т. 4 и 5.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 1, т. 4:

В чл. 58, ал. 1, т. 1 думите "както и" се заличават, а след думите „други лица" се добавя „както и на Държавна агенция „Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 18 и предлага следната редакция:

§ 18. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г. и бр. 14, 35, 37 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24 се създава ал. 7:

„(7) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.“

2. В чл. 28:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.“;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

3. В чл. 58, ал. 1, т. 1 думите ”както и” се заличават, а накрая се добавя „както и на Държавна агенция „Технически операции” за изпълнение на дейностите, определени със закон”.

4. В чл. 71а:

а) досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Не се събира такса за битови отпадъци за услугите, предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно регистрираните вероизповедания в страната, заедно с поземлените имоти, върху които са построени“;

б) създава се ал. 2:

„(2) Освобождаването по ал. 1 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им богослужебна дейност.“

5. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (ДВ, бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г.):

а) в § 13 думите „2016 г.” се заменят с „2017 г.”;

б) в § 13а думите „30 март 2015 г.” се заменят с „31 март 2016 г.”

§ 19. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г. и бр. 12, 14, 60 и 61 от 2015 г.), в чл. 107 се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието накрая се добавя „и регистри“.
2. В ал. 1 след думата „декларация“ се добавя „или въз основа на данните от регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси“.
3. В ал. 3, изречение трето след думите „не е подадена декларация“ се добавя „или в закон не е установено задължение за подаване на декларация“ и се поставя запетая.

Предложение нан.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:
Параграф 19 да отпадне
Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 19 и предлага да бъде отхвърлен.

§ 20. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 98 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 104 и 109 от 2013 г.) в § 9 думите „31 декември 2015 г.“ се заменят с „31 декември 2018 г.“

Предложение на н.п. Димитър Танев и група народни представители:

§ 20 се заличава.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 20, който става § 19.

§ 21. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 41 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 4 се създава т. 3:

„3. отделянето или предоставянето на стока за лично ползване или употреба на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

2. В чл. 9, ал. 4 се създава т. 5:

„5. предоставянето на услуга за лични нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

3. В чл. 20:

а) в ал. 1 се създава т. 3:

„3. стоките се изпращат или транспортират от или за сметка на доставчика от територията на страната.“;

б) в ал. 2 се създава т. 3:

„3. транспортът приключва на територията на страната.“

4. В чл. 25:

а) в ал. 3 се създава т. 7:

„7. последния ден от месеца, през който е предоставена услугата по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2;“

б) в ал. 5, изречение първо след думите „при доставки с“ се добавя „периодично или“.

5. В чл. 27:

а) в ал. 2:

аа) създава се ново изречение второ:

„При определяне на сумата на направените преки разходи на използваните стоки, които при нормалната им употреба не се унищожават, се взема предвид разход за изхабяването им като част от данъчната основа, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, изчислена за всеки данъчен период по линейния метод за период от 5 години от придобиването на движима вещ, съответно за период от 20 години от придобиването на недвижима вещ.“;

бб) създава се изречение трето:

„Разходът за изхабяване при учредено вещно право върху стока се определя за периода, за който е учредено правото, но не повече от съответните години по предходното изречение.“;

вв) досегашното изречение второ става изречение четвърто;

б) създава се ал. 6:

„(6) В случаите по чл. 9, ал. 3, т. 1, когато стоки, които при нормалната им употреба не се унищожават, се използват едновременно и за извършване на независима икономическа дейност при определяне на преките разходи по ал. 2, изречение второ и трето, данъчната основа, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, се разпределя

пропорционално на степента на използване на съответната стока за извършената доставка по предоставяне на услуга за лични нужди на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност.“

6. В чл. 39 се създава т. 8:

„8. предоставянето на медицинска помощ от лице, упражняващо медицинска професия съгласно Закона за здравето.“

7. В глава четвърта се създава чл. 50а:

„Доставка на стока или услуга за лични нужди

Чл. 50а. Тази глава не се прилага при доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.“

8. Създава се чл. 70а:

„Ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит при използване и за лични нужди

Чл. 70а. (1) При придобиване на леки автомобили, в които броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 8, извън посочените в чл. 70, ал. 1, т. 4, правото на данъчен кредит се ограничава в размер 70/100, когато леките автомобили са предназначени и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица. Съотношението се прилага и за получени стоки или услуги, които са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на тези леки автомобили.

(2) При придобиване на въздухоплавателни средства, с изключение на тези по чл. 31, т. 1, и на плавателни съдове, които са предназначени и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, правото на данъчен кредит се ограничава в размер 70/100. Съотношението се прилага и за получени стоки или услуги, които са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на въздухоплавателни средства, с изключение на тази по чл. 31, т. 1, и на плавателни съдове.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 не се прилагат чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, чл. 73 и чл. 79, ал. 2.“

9. В чл. 73, ал. 2 думите „с точност“ се заличават.

10. В чл. 79 се създава ал. 12:

„(12) При доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и на служителите или на трети лица, не е налице основание за прилагане на този член.“

11. В чл. 92, ал. 3 се създава т. 4:

„4. лицето осигурява достъп до железопътната инфраструктура и е усвоило средства по проекти, финансирани по Оперативна програма „Транспорт 2007-2013“, Оперативна програма „Транспорт и транспортна

инфраструктура 2014-2020“, Европейска програма „Механизъм Свързана Европа“ и Трансевропейска транспортна мрежа TEN-T, до приключване им.“

12. В чл. 114 ал. 2 се отменя.

13. В чл. 118:

а) в ал. 6 след думите „данъчен склад“ се добавя „или регистриран получател“;

б) алинея 7 се отменя.

14. В глава дванадесета се създава чл. 120а:

„Задължение за подаване на декларация при използване на стока за лични нужди

Чл. 120а. (1) Когато регистрирано лице възнамерява да използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица превозни средства и вещни права върху тях с данъчна основа при придобиването над 5000 лева или недвижими вещи и вещни права върху тях, за които е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, лицето е длъжно да подаде декларация за разпределение на направените преки разходи съгласно чл. 27, ал. 6 по методика, която отговаря на предназначението на стоката.

(2) Декларацията по ал. 1 се подава преди да започне използването за лични нужди по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(3) Регистрираното лице може да представи нова декларация по ал. 1 след изтичането на 6 месеца считано от месеца, следващ месеца на подаване на предходната декларация.“

15. В чл. 156, ал. 3, т. 2 накрая се добавя „или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България“.

16. В чл. 159е се създава ал. 5:

„(5) Надвнесен данък от лице, регистрирано на основание чл. 154 или за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза в друга държава членка, се възстановява по банкова сметка, различна от сметка в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България, като всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата са за сметка на лицето.“

17. В чл. 175, ал. 3 се създава т. 6:

„б. методика за разпределение на направените преки разходи по чл. 120а.“

18. Създава се чл. 176в:

„Злоупотреби при използване на стока за лични нужди

Чл. 176в. (1) Когато регистрирано лице не е изпълнило задълженията си по чл. 120а, се смята, че съответната стока е използвана и се използва само и единствено за лични нужди.

(2) Ако регистрираното лице не начислява данък в съответствие с методиката по чл. 120а, се смята, че съответната стока е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 регистрираното лице дължи данък от датата на придобиването на стоката.”

19. В чл. 180:

а) в ал. 1 се създава изречение второ:

„При повторно нарушение размерът на глобата или имуществената санкция е в двоен размер на неначисления данък, но не по-малко от 2000 лв.”;

б) алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до шест месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 400 лв.

(4) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка след срока по ал. 3, но не по-късно от осемнадесет месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 800 лв.“

20. Член 182 се изменя така:

„Чл. 182. (1) Извън случаите по чл. 180 регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 500 лв.

(2) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило издадения или получен данъчен документ в отчетните регистри в срок до шест месеца от края на месеца, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 200 лв.”

21. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) в т. 18 изречение първо се изменя така:

„Лек автомобил по чл. 70“ е лек автомобил по смисъла на § 6, т. 12, буква „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5.“;

б) в т. 49 навсякъде след думите „чл. 23“ се добавя „и чл. 120“;

в) точка 68 се отменя.

22. В § 32 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 105 от 2014 г.), в основния текст думата „лицето“ се заменя с „лице, регистрирано за прилагане на режим в Съюза“.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В § 21 се правят следните изменения:

Т. 5 отпада.

Т. 7 отпада.

Т. 8 отпада.

Т. 10 отпада.

Т. 14 отпада.

Т. 17 отпада.

Т. 18 отпада.

Т. 6, 9, 11-13, 15, 16, 19-22 стават съответно т. 5, 6, 7-9, 10, 11, 12-15.

Комисията не подкрепя предложението за т. 5 и подкрепя предложението в останалата му част.

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров:

В § 21:

Т. 8 се заличава;

Т. 14 се заличава;

Т. 18 се заличава;

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Христиан Митев и група народни представители:

В § 21, т. 14, 17 и 18 се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Настимир Ананиев:

В § 2:

Т. 5, б. "б" се заличава.

Т. 7, 8, 10, 14, 17 и 18 се заличават.

Т. 21, б. "а" се заличава.

Комисията не подкрепя предложението за т. 5 и подкрепя предложението в останалата му част.

Предложение на н.п. Димитър Танев и група народни представители:

В § 21 се правят следните изменения:

3.1. Създава се т. 7а със следния текст:

„7а. Чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5, и ал.2 се отменят.“

3.2. Точка 8 се изменя така:

„8. Създава се чл. 70а:

„Ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит при използване и за лични нужди

Чл. 70а. (1) При придобиване на леки автомобили, в които броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 8, правото на данъчен кредит се ограничава в следните размери, когато леките автомобили са предназначени и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица:

1. Когато автомобилът се ползва за лични нужди от собственика, съответно от негов управител, член на управителния орган, съдружник или член на кооперация, ако същите не са в трудово правоотношение – в размер 70/100 или 90/100, съобразно методика, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите;

2. В размер, определен пропорционално на дните през годината, в които автомобилът е бил ползван за икономическата дейност на задълженото лице, когато автомобилът е предназначен за работници или служители, свързани лица, и/или трети лица.

(2) Когато автомобилът се ползва и от лицата по ал. 1, т. 1 и от тези по ал. 1, т. 2 се прилага само съотношението по ал. 1, т. 1.

(3) Съотношението по ал. 1, т. 2 се определя по следния начин:

1. За автомобили, предоставени на работници или служители – съобразно броя на работните дни за съответното лице;

2. За автомобили, предоставени на свързани лица или на трети лица – съобразно броя на дните, през които се извършват облагаеми доставки, доказани с фактура или протокол по чл. 117;

3. При ползване едновременно по т. 1 и т. 2 – при събиране на общия брой на дните.

(4) Съотношението по ал. 1 – 3 се прилага и за получени стоки или услуги, които са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на леките автомобили по ал. 1.

(5) При придобиване на въздухоплавателни средства, с изключение на тези по чл. 31, т. 1, и на плавателни съдове, които са предназначени и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, правото на данъчен кредит се ограничава в размер 70/100. Съотношението се прилага и за получени стоки или услуги, които са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или

експлоатацията на въздухоплавателни средства, с изключение на тази по чл. 31, т. 1, и на плавателни съдове.

(б) В случаите по ал. 1 и 5 не се прилагат чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, чл. 73 и чл. 79, ал. 2.”

3.3. Точка 11 се заличава.

3.4. В т. 14 относно чл. 120а се правят следните изменения:

а) в новия чл. 120а, ал. 1 думите “превозни средства” се заличават и на тяхно място се добавят думите „въздухоплавателни средства и плавателни съдове“;

б) в новия чл. 120а се създава алинея 4 със следния текст:

„(4) Отклонение в размера на направените преки разходи от не повече от пет на сто не е основание за подаване на нова декларация или за прилагане на чл. 176в.“

3.5. Създава се нова точка 14а със следния текст:

„14а. В глава дванадесета се създава чл. 120б:

„Задължение за подаване на декларация при използване на автомобил за лични нужди

Чл. 120б. (1) Когато регистрирано лице възнамерява да използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица автомобили по чл. 70а и вещи права върху тях с данъчна основа при придобиването над 5000 лева, за които е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, лицето е длъжно да подаде декларация за прогнозното разпределение на направените преки разходи, а в случаите по чл. 70а, ал. 1, т. 1 – да направи избор на ставка съобразно с методиката, посочена в същата разпоредба.

(2) Декларацията по ал. 1 се подава преди да започне използването за лични нужди по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(3) При промяна в декларираните обстоятелства или реално разпределение на ползването, различно от направената прогноза, регистрираното лице представя декларация по ал. 1 след изтичането на всяко шестмесечие, считано от месеца, следващ месеца на подаване на предходната декларация.

(4) Отклонение в размера на направените преки разходи от не повече от пет на сто не е основание за подаване на нова декларация или за прилагане на чл. 176в.“

3.6. т. 17 се изменя така:

„17. В чл. 175 се създава нова ал. 5 със следния текст:

„ (5) Министерският съвет по предложение на министъра на финансите приема методика за разпределение на направените преки разходи по чл. 120а и чл. 120 б.“

3.7. В т. 21 буква „а“ се изменя така:

„а) т. 18 и т. 18а се отменят.“

Предложението е оттеглено.**Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:****В § 21:**

1. В т. 4, б. "б" да се заличи.

2. В т. 5 да се направят следните изменения:

В буква „а" подбуква „аа" да се измени така:

аа) да се създадат ново изречение второ и трето:

При определяне на сумата на направените преки разходи по изречение първо се взема предвид само данъчната основа на използваните стоки или услуги, върху която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит. В случаите в които е приспаднат частичен данъчен кредит при определяне на сумата на направените преки разходи по изречение първо се взема предвид само частта от данъчната основа на използваните стоки или услуги, съответстваща на приспадания частичен данъчен кредит. “.

Буква „бб" текста да стане изречение четвърто с текста от законопроекта.

Буква „вв" да стане „гг", а да се създаде нова б. "вв":

вв) да се създаде ново изречение:

„При определяне на сумата на направените преки разходи по изречение първо на използваните стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, се взема предвид разход за изхабяването им като част от данъчната основа, върху която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, изчислена за всеки данъчен период по линейния метод за период от 5 години от придобиването на движима вещ, съответно за период от 20 години от придобиването на недвижима вещ.”

гг) досегашното изречение второ става изречение шесто.

Буква „б" да се измени така:

б) създава се ал. б:

(б) В случаите по чл. 9, ал. 3, т. 1, когато стоките се използват едновременно и за извършване на независима икономическа дейност при определяне на преките разходи по ал. 2, данъчната основа, върху която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, се разпределя пропорционално на степента на използване на съответната стока за извършената доставка по предоставяне на услуга за лични нужди, на собственика, на работниците и служителите, или за цели, различни от независимата икономическа дейност. “

3. да се създаде т. ба.

„ба. В чл. 46, ал. 1, т. 4 след думата „договаряне" се добавя „и услугата по изработка”.

4. В т. 7 относно чл. 50а думите „чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2" да се заменят с „чл. 9, ал. 3, т. 1”.

5. да се създаде т. 7а:

„ 7а. В чл. 70, ал. 1, т. 4 след думите ”лек автомобил” се добавя „, в който местата за сядане без мястото на водача не превишава 5”.

б. в т. 8, чл. 70а да се измени така:

„Ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит в други случаи

Чл. 70а.(1). При придобиване или внасяне на леки автомобили, извън посочените в чл. 70, ал. 4, т.1 правото на данъчен кредит се ограничава в размер на 70 на сто, когато регистрираното лице възнамерява да ги използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците или служителите или на трети лица. Съотношението се прилага и за получените стоки или услуги, които са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на тези леки автомобили.

(2) Когато лицето възнамерява да използва леките автомобили по ал. 1 и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците или служителите или на трети лица, то е длъжно да подаде декларация по образец.

(3) Декларацията по ал. 2 се подава преди придобиването или внасянето на лек автомобил по електронен път при условията и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(4) В случаите по ал. 1 не се прилага чл. 9, ал. 3, т. 1 и чл. 120а.

7. В т. 10 думите „чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2” да се заменят с „чл. 9, ал. 3, т. 1”.

8. В т. 14 относно чл. 120а, ал. 1 думата „направените” да се заличи.

9. да се създаде нова т. 16а:

„16а. В чл. 173, ал. 3 след думите”чл. 70” да се добави „и чл.70а”.

10. Т. 18 се изменя така:

Чл. 176в се изменя така:

„Злоупотреби при използване на стока за лични нужди

Чл. 176в. (1) Регистрирано лице, което е длъжно, но не подаде декларация по чл. 70а, ал. 2 като е приспаднало данъчен кредит изцяло или частично в нарушение на чл. 70а, ал. 1 и е използвало лекия автомобил за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците или служителите или на трети лица дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит по ред, определен в правилника за прилагане на закона.

(2) Когато компетентен орган по приходите установи, че регистрираното лице не е изпълнило задълженията си по чл. 120а, се смята, че съответната стока е използвана и се използва само и единствено за лични нужди.

(3) Когато компетентен орган установи, че регистрираното лице не начислява данък в съответствие с методиката по чл. 120а, се смята, че

съответната стока е използвана и се използва само и единствено за лични нужди.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 регистрираното лице дължи данък от датата на придобиването на стоката.”

11. Т.20 да отпадне.

12. В т. 21 се правят следните изменения:

1. Буква „а” се изменя така:

„Лек автомобил” е лек автомобил по смисъла на § 6, т. 12 буква”а” от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата.

2. В б”б” думите „чл. 120” да се заменят с „чл. 120а”.

Предложението по т. 2, б.”аа”, т. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 и 12 е оттеглено. Комисията подкрепя по принцип предложението в останалата му част.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 1, т. 4 от ПОДНС:

В т. 5, б. ”аа” след думите „5 години” да се добави „считано от данъчния период през който е упражнено правото на данъчния кредит включително”.

В т.5, б. ”б” да се измени така:

б) създава се ал. 6:

„(6) В случаите по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2 при едновременно използване на стоки и/или услуги и за независима икономическа дейност за целите на определянето на преките разходи по ал. 2, изречение първо, второ и трето, данъчната основа се разпределя пропорционално в зависимост от степента на използване на съответната стока и/или услуга за лични нужди на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност.”

В т. 19, чл. 180, ал. 1 числото ”2000” да се замени с „1000”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 21, който става § 20 и предлага следната редакция:

§ 20. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 41 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 4 се създава т. 3:

„3. отделянето или предоставянето на стока за лично ползване или употреба на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

2. В чл. 9, ал. 4 се създава т. 5:

„5. предоставянето на услуга за лични нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на неговите работници и служители или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

3. В чл. 20:

а) в ал. 1 се създава т. 3:

„3. стоките се изпращат или транспортират от или за сметка на доставчика от територията на страната.“;

б) в ал. 2 се създава т. 3:

„3. транспортът приключва на територията на страната.“

4. В чл. 25, ал. 3 се създава т. 7:

„7. последния ден от месеца, през който е предоставена услугата по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2“.

5. В чл. 27:

а) в ал. 2:

аа) създава се ново изречение второ: „При определяне на сумата на направените преки разходи на използваните стоки, които са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, ако се използват в дейността на лицето, се взема предвид разход за изхабяването им като част от данъчната основа, върху която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, изчислен за всеки данъчен период по линейния метод за период 5 години, считано от данъчния период, през който е упражнено правото на данъчния кредит включително за движими вещи, съответно за период от 20 години – за недвижимите вещи.

бб) създава се изречение трето: „Разходът за изхабяване при учредено вещно право върху стока се определя за периода, за който е учредено правото, но не повече от съответните години по предходното изречение.“;

вв) досегашното изречение второ става изречение четвърто;

б) създава се ал. 6:

„(6) В случаите по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2 при едновременно използване на стоки и/или услуги и за независима икономическа дейност за целите на определянето на преките разходи по ал. 2, изречение първо, второ и трето, данъчната основа се разпределя пропорционално в зависимост от степента на използване на съответната стока и/или услуга за лични нужди на собственика, на работниците и

служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност.”

6. В чл. 39 се създава т. 8:

„8. предоставянето на медицинска помощ от лице, упражняващо медицинска професия съгласно Закона за здравето.“

7. В чл. 46, ал. 1, т. 4 след думата „договарянето” се добавя „и услугата по изработка”.

8. В чл. 73, ал. 2 думите „с точност“ се заличават.

9. В чл. 92, ал. 3 се създава т. 4:

„4. лицето осигурява достъп до железопътната инфраструктура и е усвоило средства по проекти, финансирани по Оперативна програма „Транспорт 2007-2013“, Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура 2014-2020“, Европейска програма „Механизъм Свързана Европа“ и Трансевропейска транспортна мрежа ТЕН-Т, до приключване им.“

10. В чл. 114 ал. 2 се отменя.

11. В чл. 156, ал. 3, т. 2 накрая се добавя „или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България“.

12. В чл. 159е се създава ал. 5:

„(5) Надвнесен данък от лице, регистрирано на основание чл. 154 или за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза в друга държава членка, се възстановява по банкова сметка, различна от сметка в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България, като всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата са за сметка на лицето.“

13. В чл. 180:

а) в ал. 1 се създава изречение второ: „При повторно нарушение размерът на глобата или имуществената санкция е в двоен размер на неначисления данък, но не по-малко от 1000 лв.”;

б) алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 400 лв.

(4) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка след срока по ал. 3, но не по-късно от 18 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 800 лв.“

14. В § 32 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 105 от 2014 г.) в текста преди т. 1 думата „лицето“ се заменя с „лице, регистрирано за прилагане на режим в Съюза“.

§ 22. (1) Когато използването на превозни средства и вещни права върху тях с данъчна основа при придобиването над 5000 лева или недвижими вещи и вещни права върху тях, за които е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, е започнало преди влизането в сила на този закон, лицето прилага чл. 120а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, като подава декларация за разпределение на направените преки разходи съгласно чл. 27, ал. 6 по методика, която отговаря на предназначението на стоката, в срок до 29 февруари 2016 г. включително. Декларацията се подава по реда на чл. 120а, ал. 2.

(2) Когато регистрираното лице не изпълни задължението си по ал. 1 или не начислява данък в съответствие с методиката по чл. 120а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, се смята, че стоката е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

§ 22 отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Настимир Ананиев:

§ 22 се заличава.

Комисията подкрепя предложението

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров:

В § 22:

В ал. 1, изречение първо цифрата „5000“ се заменя с „20000“;

В ал. 2 текстът след думите „от Закона за данък върху добавената стойност“ до края на изречението се заменя с : „органът по приходите установява по реда на глави четиринадесета и петнадесета от ДОПК размера на неоснователно ползвания данъчен кредит.“

Комисията не подкрепя предложението

Предложение на н.п. Димитър Танев и група народни представители:

В § 22 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 след думите „превозни средства“ се добавят думите „с изключение на автомобили по чл. 70а“.

2. Създава се нова ал. 3 със следния текст:

„(3) Когато задължено лице е започнало да използва автомобил по чл. 70а от Закона за данък върху добавената стойност, за който е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, за лични нужди на

собственика, на свързаните с него лица, на работниците или служителите или на трети лица, преди влизане на посочената разпоредба в сила, лицето е длъжно да приложи чл. 120б от Закона за данък върху добавената стойност, като подаде декларация за разпределение на направените преки разходи по методика, одобрена от министъра на финансите, в срок до три месеца от влизане на чл. 70а от Закона за данък върху добавената стойност в сила.,,

Предложението е оттеглено.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

Параграф 22 се изменя така:

§ 22. (1) Когато регистрираното лице използва превозни средства и вещни права върху тях с данъчна основа при придобиването над 5000 лева или недвижими вещи и вещни права върху тях, за които е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, към датата на влизане в сила на този закон, лицето прилага чл. 120а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, като подава декларация за разпределение на преките разходи съгласно чл. 27, ал. 6 по методика, която отговаря на предназначението на стоката, в срок до 29 февруари 2016 г. включително. Декларацията се подава по реда на чл. 120а, ал. 2.

(2) Когато компетентен орган по приходите установи, че регистрираното лице не е изпълнило задължението си по ал. 1 или не начислява данък в съответствие с методиката по чл. 120а, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, се смята, че стоката е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

Предложението е оттеглено.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 22 и предлага да бъде отхвърлен.

§ 23. В шестмесечен срок от влизането в сила на закона лицата, ползващи режима по чл. 118, ал. 7 от Закона за данък върху добавената стойност, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 118 от същия закон.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за § 23 и предлага да бъде отхвърлен.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова за създаване на нов §:

§ В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г., изм. и доп, бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 60 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

2. В чл. 25а:

а) Текстът на чл. 25а става ал. 1 и след думата „агенцията“ се добавя „достъп до“.

б) Създават се алинеи 2 и 3 със следното съдържание:

(2) Органите и служителите на агенцията са длъжни да опазват тайната на получената информация и да я използват само за целите на извършваните от тях проверки и ревизии.

(3) Редът и начинът за предоставяне на информацията се определят със съвместна инструкция на изпълнителния директор и ресорния подуправител на БНБ, отговарящ за информационната система по чл. 56 от Закона за кредитните институции.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 21:

§ 21. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г., изм. и доп, бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 60 от 2015 г.) в чл. 25а се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашния текст става ал. 1 и в нея след думата „агенцията“ се добавя „достъп до“.

2. Създават се ал. 2 и 3:

„(2) Органите и служителите на агенцията са длъжни да опазват тайната на получената информация и да я използват само за целите на извършваните от тях проверки и ревизии.

(3) Редът и начинът за предоставяне на информацията се определят със съвместна инструкция на изпълнителния директор и ресорния подуправител на БНБ, отговарящ за информационната система по чл. 56 от Закона за кредитните институции.“

§ 24. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г. и бр. 98 и 107 от 2014 г.), в чл. 3 навсякъде числото „15 000“ се заменя с „5000“.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

§ 24 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Петър Славов и Мартин Димитров:

В § 24 цифрата „5000“ се заменя с „10000“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Танев и група народни представители:

В § 24 числото „5000“ се заменя с „10000“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 24, който става § 22 и предлага следната редакция:

§ 22. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г. и бр. 98 и 107 от 2014 г.), в чл. 3 навсякъде числото „15 000“ се заменя с „10 000“.

§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г. с изключение на § 21, т. 8 и т. 21, буква „а“, които влизат в сила след постановяване на положително Решение за изпълнение на Съвета за разрешаване на Република България да прилага специална мярка за дерогация от чл. 26, параграф 1, буква „а“ и чл. 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.

Предложение на н.п. Менда Стоянова и Диана Йорданова:

Параграф 25 да се измени така:

§ 25. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г. с изключение на § 21, т. 9, 10, 19 и т. 24, буква „а“, които влизат в сила от 1 януари 2017 г. при постановяване на изцяло положително Решение за изпълнение на Съвета за разрешаване на Република България да прилага специална мярка за дерогация от чл. 26, параграф 1, буква „а“ и чл. 168 и 168а от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 25, който става § 23 и предлага следната редакция:

§ 23. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

МЕНДА СТОЯНОВА